

gav, saaledes tror jeg, at det er rigtigst, at vi i vor Bedømmelse af den Ændring, der er indsat i Landsathinget, gaar ud fra den samme Forudsætning om, at der heller ikke i denne Affattelse af Lovforslaget ligger nogensomhelst Bagtante eller noget Andet end det, som Ordene selv sige. Naar der er blevet gjort opmærksom paa, at, efter at det her i Thinget er blevet erklæret, at man ikke ventter Benyttelsen af saadanne Poster, som ligge udenfor Landsathingets Beslutning, men i Folkethingets Beslutning af 31te Marts, og at dette er tiltraadt af Regjeringen, og at man derfor ikke behøvede at sige Noget videre om denne Sag i selve Loven, saa maa det dog erkjendes, at der kan indtræde Forhold, hvor en anden Regjering og en anden Representation selv inden den 31te December stode ligeoverfor hinanden, og hvor da det Tilfald, som er givet, og som er bindende for dette Folkething og denne Regjering, kunde være udsat for at bryde. For mig har dette Spørgsmaal ingenfomhelst Bægt, for mig har overhoved den Form, hvori der nu gives en midlertidig Bevilling saare lidet at sige, hvorimod det, at der gives en midlertidig Bevilling med Rigsdagens Samtykke, i mine Dine har Meget, har Alt at sige. — Den Ændring, der er kommen ind i Landsathinget, er i for sig af den Natur, at den skulde synes forud at være sikker netop paa Folkethingets Tilslutning, thi her er Tale om en midlertidig Bevilling til en Regjering, der ikke betragtes af dette Folkethings Flertal med særlig Belvilje eller Tillid, og den Regel, der da i saadanne Tilfælde gjælder for en midlertidig Bevilling, er, at den gives saa indskrænket som muligt, at enhver Indskrænkning i den midlertidige Bevilling er forud sikker paa Tilslutning af et Thing, der er saaledes stillet som dette. Landsathingets Tilspøining er en Indskrænkning af Regjeringens Bemyndigelse, og det forekommer mig, at, dersom det ærede Folkethings Flertal fra først af selv havde været opmærksom paa dette Forhold, saa vilde de Ord, der ere indsatte i Landsathinget, ikke være af nogen anden Bestaffenhed, end at det ærede Flertal i fuldkommen god Konsekvens med sig selv kunde have foreslaaet og indsat dem selv. Er dette Tilfældet, saa ere vi bragte til, at denne store vigtige Sag beror blot og bart paa et Etiketsspørgsmaal. — Jeg smigrer mig ikke med Illusioner om, at der af Vedtagelsen af en midlertidig Bevilling i dette Dieblis skulde fremspire idel Lykke, at nu al Strid og Krig skulde være glemt, og vi i Fremtiden skulde leve i en parlamentarisk Gulbalder. Jeg indser meget vel, at dette kun er en Begyndelse, om man vil, en ringe Begyndelse paa noget Nyt og Bedre, men en Begyndelse er det dog altid, og medens jeg ikke nærer Illusion om den store Lykke, der skulde fremspire af Forslagets Vedtagelse, saa staaar det aldeles klart for mig, at Forslagets Forkastelse er en stor Ulykke,

ikke for noget enkelt Parti, men for Fædrelandet, for Friheden, for det politiske Liv og for den konstitutionelle Forfatning, som vi Alle have kjær. Den Forsamling, der i dette Dieblis kan bevæge sig selv til at se bort fra Form og Citlette, og for Fædrelandets og Forfatningens Skyld bringe et Offer, vil nyde Nutidens og Æstertidens Paasjønneise. — Dersom det ikke lykkes os at komme til Enighed, mine Herrer, vil baade Nutid og Æstertid dømmе om begge Forsamlinger, om dette Thing og om Landsathinget og maaske tillige om den høitærede Regjering, at de alle Tre slet have varetaget den Pligt, der paahviler dem.

Berg: Ja, jeg tror ogsaa med den ærede sidste Taler, at der er Somme, der slet have varetaget den Pligt, Forsamlingen paabød dem. — Jeg skal iøvrigt ikke udtale mig om de Forhold, som dette Ændringsforslag og hele denne Sag giver Anledning til; jeg skal kun efter den Forhandling, der er ført, udtale mig med et Par Ord angaaende Afstemningen. Jeg er som bekendt neutral lige overfor de Forhandlinger, der ere gaaede ud paa at yde den nuværende Regjering uden dens eget Onske eller Begjæring en midlertidig Bevilling. Naar nu imidlertid ærede Meningsfæller have opstillet dette Ændringsforslag og have ment, at det lige overfor de Forhandlinger, de have ført med Repræsentanterne for andre Anskuelser, var rigtigst at gjøre dette — Noget, jeg ikke skal indlade mig paa at dømmе om eller have noget som helst Ansvar for — saa antager jeg ogsaa, at disse ærede Meningsfæller maatte ønske Bistand til at faae dette Ændringsforslag vedtaget. Jeg skal derfor henstille til den Del af det sædvanlige Flertal her i Salen, som pleier at følges ad, den Del nemlig, der har holdt sig passiv lige overfor disse Forhandlinger, hvorvidt den maatte finde det rigtigst ved Afstemningen over dette Ændringsforslag at yde den Bistand, som man forudsætter, at vore ærede Meningsfæller ønske, for at faae deres Ændringsforslag vedtaget. Jeg gjør denne Hensjilling, og jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg antager, at Enhver kan stemme for denne Ændring uden derfor at paadrage sig noget Ansvar med Hensyn til disse Forhandlinger. Ved den endelige Afstemning antager jeg, at vi, som tidligere, ville forholde os neutralt og ikke lægge Ændring i Veien for vore Meningsfæller og vore ærede Modstandere i Hensjende til at komme til en samstemmende Beslutning om en midlertidig Bevilling. Jeg har troet at burde gjøre denne Hensjilling med Hensyn til Afstemningen i de to Tilfælde.

Formanden (Kraabbe): Der er forlangt Afslutning af Forhandlingerne. Der er imidlertid ikke indtegnet nogen Taler, og jeg maa spørge, om Noget begjærer Ordet? (Ophold). Da In-